

Sag anlagt den 6. november 2013 — FK mod Kommissionen

(Sag T-248/13)

(2014/C 9/39)

*Processprog: engelsk***Parter**

Sagsøger: FK (Damaskus, Syrien) (ved barrister E. Grieves og solicitor J. Carey)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Annul创新ation af Kommissionens forordning (EF) nr. 14/2007 af 10. januar 2007 om 74. ændring af Rådets forordning (EF) nr. 881/2002 om indførelse af visse specifikke restriktive foranstaltninger mod visse personer og enheder, der har tilknytning til Usama bin Laden, Al-Qaida-organisationen og Taliban, og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 467/2001 (EUT L 6, s. 6), for så vidt som forordningen vedrører sagsøgeren, og af Kommissionens afgørelse af 6. marts 2013 om at opretholde opførelsen på listerne.
- Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført fem anbringender.

- 1) Med det første anbringende har sagsøgeren gjort gældende, at den anfægtede afgørelse ikke blev vedtaget straks eller inden for en rimelig tidsfrist.
- 2) Med det andet anbringende har sagsøgeren gjort gældende, at Kommissionen undlod på meningsfuld vis selv at vurdere, om sagsøgeren opfyldte det relevante kriterium. Sagsøgeren har navnlig anført, at Kommissionen (a) undlod at søge og/eller opnå de beviser, der ligger til grund for påstandene, (b) undlod at sikre sig, at begrundelsen var sammenfaldende med den grund, som De Forenede Nationers sanktionskomité støttede sig på, og undlod at søge og/eller opnå detaljer om påstandene, der var tilstrækkelige til at gøre det muligt for sagsøgeren at besvare dem effektivt, (c) undlod at tage stilling til, om nogen af påstandene byggede på oplysninger, der var opnået under tortur, og (d) undlod at søge og/eller opnå relevante diskulperende beviser.
- 3) Med det tredje anbringende har sagsøgeren gjort gældende, at Kommissionen undlod at anvende de korrekte regler vedrørende bevisbyrde og beviskrav.
- 4) Med det fjerde anbringende har sagsøgeren gjort gældende, at den begrundelse, som Kommissionen støttede sig på, er behæftet med en retlig mangel, for så vidt som (a) ingen af

påstandene er understøttet af beviser, hvorfor det ikke er blevet godtgjort, at påstandene er velbegrundede, (b) visse af påstandene ikke er tilstrækkeligt præcise til, at sagsøgeren effektivt kan anfægte dem, (c) visse af påstandene er så historiske og/eller vage, at de ikke rationelt kan knyttes til det relevante kriterium, og (d) visse af påstandene ikke er i overensstemmelse med diskulperende beviser.

- 5) Med det femte anbringende har sagsøgeren gjort gældende, at Kommissionen undlod at foretage en proportionalitetstest, hvor sagsøgerens grundlæggende rettigheder afvejes i forhold til den faktiske nuværende risiko, som han påstås at udgøre.

Sag anlagt den 4. oktober 2013 — Panrico mod KHIM — HDN Development (Krispy Kreme DOUGHNUTS)

(Sag T-534/13)

(2014/C 9/40)

*Stævningen er affattet på spansk***Parter**

Sagsøger: Panrico, SA (Barcelona, Spanien) (ved advokat D. Pellisé Urquiza)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM)

Den anden part i sagen for appelkammeret: HDN Development Corp. (Frankfort, Amerikas Forenede Stater)

Sagsøgerens påstande

- Dette søgsmål antages til realitetsbehandling.
- Afgørelse truffet den 25. juli 2013 af Fjerde Appelkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) i sag R 623/2011-4, som blev meddelt sagsøgeren den 29. juli 2013, annulleres.
- EF-varemærke nr. 1 298 785 »Krispy Kreme DOUGHNUTS« erklæres for ugyldigt.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Det registrerede EF-varemærke, der begæres erklæret ugyldigt: Figurmærket »Krispy Kreme DOUGHNUTS« for varer og tjenesteydelser i klasse 25, 30 og 42 — EF-varemærkeregistriering nr. 1 298 785

Indehaver af EF-varemærket: HDN Development Corp.

Indgiveren af begæringen om, at EF-varemærket erklæres ugyldigt: Panrico, SA

Begrundelse for ugyldighedsbegæringen: Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning nr. 207/2009, sammenholdt med samme forordnings artikel 53, stk. 1, litra a)

Annulationsafdelingens afgørelse: Afslag på begæringen

Appelkammerets afgørelse: Afslag på klagen

Søgsmålsgrunde: Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning nr. 207/2009, sammenholdt med samme forordnings artikel 53, stk. 1, litra a).

Sag anlagt den 24. oktober 2013 — Tyskland mod Kommissionen

(Sag T-557/13)

(2014/C 9/41)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Forbundsrepublikken Tyskland (ved T. Henze og J. Möller, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

— Artikel 1 i og bilaget til Europa-Kommissionens gennemførelsesafgørelse 2013/433/EU af 13. august 2013 om udelukkelse fra EU-finansiering af visse udgifter, som medlemsstaterne har afholdt for Den Europæiske Udviklings- og Garantifond for Landbruget (EUGFL), Garantisektionen, Den Europæiske Garantifond for Landbruget (EGFL) og Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL), annulleres, for så vidt som de af Forbundsrepublikken Tysklands kompetente betalingsorganer ydede betalinger på i alt 6 192 951,34 EUR i forbindelse med gennemførelsen af støtteordningen for kartoffelstivelsessektoren for perioden 2003-2005 deri udelukkes fra EU-finansiering.

— Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført fem anbringender.

1) Første anbringende: Tilsidesættelse af betingelserne for tildeling af præmie og støtte — betaling af minimumsprisen

Sagsøgeren har gjort gældende, at artikel 7, stk. 4 i forordning nr. 1258/1999⁽¹⁾ og artikel 31 i forordning (EF) nr.

1290/2005⁽²⁾ sammenholdt med artikel 5 i forordning (EF) nr. 1868/94⁽³⁾, artikel 11 i forordning (EF) nr. 97/95⁽⁴⁾, artikel 10 i forordning (EF) nr. 2236/2003⁽⁵⁾ og artikel 26 i forordning (EF) nr. 2237/2003⁽⁶⁾ er tilsidesat, idet udgifterne er blevet udelukket fra finansiering, selv om betingelserne for tildeling af præmie og støtte var opfyldt, da der er betalt minimumsprisen for den anmodede mængde.

2) Andet anbringende: Mangelfuld begrundelse

I forbindelse med det andet anbringende har sagsøgeren gjort en tilsidesættelse af artikel 296, stk. 2, TEUF gældende, da Kommissionen ikke tilstrækkeligt og utvetydigt har begrundet, hvorfor det henset til alle sprogversioner skulle følge af artikel 11 i forordning nr. 97/95, artikel 10 i forordning nr. 2236/2003 og artikel 26 i forordning nr. 2237/2003, at det er en betingelse for betaling af præmien eller støtten, at stivelsesvirksomheden allerede har betalt minimumsprisen for den samlede mængde leverede kartofler i et produktionsår.

3) Tredje anbringende: En tilsidesættelse af pligten til at meddele klagepunkter inden for 24 måneder.

Sagsøgeren har anført, at der foreligger en tilsidesættelse af artikel 7, stk. 4, første afsnit, sammenholdt med femte afsnit, litra a), i forordning nr. 1258/1999, artikel 8, stk. 1, i forordning (EF) nr. 1663/95⁽⁷⁾ og artikel 31, stk. 3, første afsnit, sammenholdt med stk. 4, litra a), i forordning nr. 1290/2005 samt artikel 11, stk. 1, i forordning (EF) nr. 885/2006⁽⁸⁾, idet Kommissionen ikke inden for 24 måneder efter det tidspunkt, hvor udgifterne blev afholdt, skriftligt og effektivt har meddelt Forbundsrepublikken Tyskland det klagepunkt (manglende gennemførelse af »de centrale kontroller«), som den har støttet udelukkelsen af udgifterne på.

4) Fjerde anbringende: Urimelig lang sagsbehandlingstid

Sagsøgeren har gjort gældende, at der foreligger en tilsidesættelse af artikel 7, stk. 4, i forordning nr. 1258/1999, artikel 8 i forordning nr. 1663/95, artikel 31 i forordning nr. 1290/2005 og artikel 11 i forordning nr. 885/2006 sammenholdt med det almindelige princip om, at en forvaltningsprocedure skal gennemføres inden for en rimelig frist, og af retten til forsvar, da Kommissionens sagsbehandlingstid har været urimelig lang.

5) Femte anbringende: En tilsidesættelse af artikel 7, stk. 4, fjerde afsnit, i forordning nr. 1258/1999 og artikel 31, stk. 2, i forordning nr. 1290/2005 og af proportionalitetsprincippet

Sagsøgeren har i forbindelse med dette anbringende anført, at Kommissionen ved den faste berigtigelse på 10 % ikke har foretaget en passende vurdering af arten og i hvert fald